

Gedichten

bundel 2

door
C.G. Cappon-Dieleman

Ik las in 't Woord van God en zag dat stond geschreven
d Ellendigen verschaft Hij recht,
maar zondaars neemt hij 't leven
Hij brengt hen eerst hun daden onder 't oog
Opdat de zondaar zich bekeren maag
Maar wil hij na herhaald vermaan niet horen
En wil hij zich aan 't Woord van God niet storen
Dan trekt de Heer Zijn handen van hem af
Hooft niet naar hem wanneer dan komt de straf
Bekeert u nu 't is nog enadetijd
Wanneer gij thans nog verre van Hem zijt
Laat Hem niet roepen en weersta niet aan Zijn stem
Ja, heden is 't de tijd, kom nu tot Hem.

Houden wij ook stand in verdrukking?
Is daarvoor onze moed wel groot genoeg?
Of zullen we het bijltje laten vallen
En zeggen " "k Gooi het over 'nand're boeg"?
Wat minder daarmee zal het zeker ook wel kunnen
Gedenk dan aan de kroon die ligt u klaar
En grijp daarnaar - God zal u zeker helpen
Uzelf te leggen gans op Zijn altaar

De westerkim gaat daar de zon niet onder
En zinkt ze niet als 't ware in de zee
Zal ze ook gaan zo snel de wereld onder
verzonken in een poel van ach en wee?

Geef nog genade Heer gedenk de hulpelozen
De kleinen en degeen die weerloos zijn
Straf niet in Uw toorn die slechten, bozen
Maar zie nog aan wat hier is waar en rein

U spaarde Ninevé wil toch nog sparen Here
Ons land dat schuldig is en vuil en slecht
Wij smaken om genade dat Gij 't kwade were
Genadig God geef hier gena voor recht

Waar is dat ene schaap nu toch gebleven
Ik kijk eens rond, ik tel ze telkens weer
Er is er één te kort en 'k denk met beven
Aan al het wild gedierte, wolf en beer

Ik ben direct op weg gegaan om het te zoeken
Ik riep 't steeds bij zijn naam, waar ben je toch
Ik zocht in spleten en in holen, hoeken
Maar hoe'k ook zocht, ik vond het nergens nog

Ik klauterde op smalle steile paden
Ik keek en speurde overal in 't rond
Wat is zo'n schaap toch dom 't weet niet dat 't hem zal schaden
Wanneer hij wegloopt, als 't hem nu maar vond

En eindelijk ik hoorde hulpeloos blaten
Wel ja waar zit je nu als 'k nu maar bij je kan
Nu zal je in 't vervolg misschien wel laten
Om weg te lopen van de kudde man!

Daar is hij dan, hij heeft zijn poot gebroken
Zo nu voorzichtig op mijn schouders maar
Dom schaap de gieren hadden'j al geroken
En doe nu in 't vervolg niet meer zo raar

Blijf bij de kudde want daarbij behoort je
Loop niet meer weg dat komt verkeerd toch uit
Je moet eens leren luisteren schaapje hoor je?
Want anders wordt je nog de wolf zijn buit.

Er zal een nieuwe hemel en een nieuwe aarde komen
Een aard waar vrede is met Jezus aan het hoofd
En ieder die dit af wil weren en verwerpen
Tot hen spreekt God: en zalig die gelooft
Oe bijbel zegt, die ouderwetse bijbel:
Dat Jezus straks terugkeert hierop aard
Dat Hij hier nederdaalt, zo Hij is opgevaren
De wolken brengen Hem terug hier op deez' aard
En ieder die Hem liefheeft en Zijn wil betrachte
Die zal verheugen zich, ja, zeer in deze stond
Maar velen zullen vol ontzetting naar de hemel staren
Ja, vol verbazing en met open mond

Dat zullen zijn degenen die Hem haatten
Die Hem bespotten met hun woord en daad
Voor hen zal zijn dit d' ure der verschrikking
Zij zullen dan gedenken al hun hoon en smaad
Dan zal de Here komen in Jeruz'lem
En plaats zal nemen Hij op zijnen troon
En alle heid'nen zullen komen Hem aanbidden
Hoe schoon is onze toekomst toch - hoe schoon!
Een kleine tijd nog slechts van lijden en verduren
Uw Koning komt en kent uw leed en smart
Houd moed, de Heil'ge Geest voorzegt de stonde
Dat zijne komst nabij is, wie volhardt.

Die zal de kroon ontvangen dan uit zijne handen
En mee zal Hij regeren dan met deze Vorst
Zij die hier met Hem deelden pijn en schande
Die leden voor Zijn naam ook honger en ook dorst
Die zullen als Zijn Bruid met Hem regeren
Houdt dus maar moed verdrukte kind'ren Gods
Het uitzicht is zo schoon, het is zo onuitspreeklijk heerlijk
Blijf vaststaan op het Woord d' onwankelbare Rots

Jezus komt spoedig
Bereid u dus voor
En geef aan Zijn roepstem
Toch alsnog gehoor

En ook al Gods kind'ren
Zijt gij dan bereid
Is Jezus de eerste
Als gij voor Hem lijdt

Ja, dan zijt ge zalig
Dan zijt ge ook klaar
Om Hem te ontmoeten
Uw Heer, Middelaar

Maar allen die nooit iets
Hier leden voor Hem
En nooit eens verhieven
Een ernstige stem

Om hen te vermanen
Die verre nog zijn
Zij hebben geen deel
Aan des Heilandsfestijn

Dus haast u, ja haast u
Te spreken van Hem

Als gij 't nooit nog gedaan hebt
Verhef nu uw stem

En roep op de straten
Of waar dan ook maar
Dat velen het horen
Hij is spoedig daar.

En is dat te zwaar u
Gedenk dan aan Mij
Ik liep op de straten
En maakte ze vrij

Ik wil u ook geven
't geloof in uw hart
Zodat ge zult spreken
Tot mensen in smart

Tot blinden en lammen
Zoals Ik eens deed
Ik zal ze herstellen
Ik sta al gereed

Maar gij Mijne kind'ren
Zijt gij ook zo klaar
Dat gij werk' lijk geloof hebt
Mijn woord is nog waar?

Het land met tarwe,
gerst en vlas
Met al dat kleurgetover
Omzoomd door dijken
met groen gras
Met ruisend bomenlover

Het land zo weeld'rig en zo rijk
Met greppels en met sloten
Waar vindt men
zulk een land als dit?
Waar 'k zo van heb genoten?

Als 'k 's avonds wandel
door dit land
Met late zonnestrallen
Die maken blauwe
schemerschijn
Voordat de nacht komt dalen

De bomen staan daar roereloos
Zo bladstil is 't alom me
Geen windje,
zuchtje speelt erdoor
Het riet zwijgt stil, is stomme

Het wacht –
en waarop wacht gij dan
Gij schepping van den Here
Wij wachten
dat Hij spreken kan
Dat elk van ons Hij lere

Want als wij
vol beweging zijn
Vol ruisen, fluist'ren, suizen
Wij kunnen niet
Zijn stem verstaan
En maken grote abuisen

Daarom wij moeten stille staan
En als Hij heeft gesproken
Dan heffen wij een loflied aan
Dat heeft nog nooit ontbroken

Gij hebt geleerd
mij schepping Gods
Dat ik moet stille wezen
Zeer stil
om te verstaan Gods stem
In mijn inwendig wezen

En kerk zijt gij het zout der aarde?
Of hebt g' uw kracht verloren reeds?
En zegt de wereld met verbazing
De kerk houdt zich afzijdig steeds?
Van al het kwaad van alle werken
Die doen zij, maar zij doet ze niet?
Kunt gij dat van uzelve zeggen
Of doet ge God misschien verdriet
Door zo te zijn zo lauw, meegaande,
Met wereld en met al haar vreugd?
Of hebt ge nog sneeuw witte kleed ren
En doet ge 't hart des Heren deugd?
Dan zijt ge zalig volgens Jezus
Maar anders dan hij spuwt u uit
Nu kerk, aan u is 't antwoord, zeg nu
Geeft gij een zuiver, klaar geluid?
En wijst ge mensen op het oordeel
En hekelt gij het kwaad, of niet
En denkt ge 't zal al goed wel komen
Zo op den duur in 't ver verschiet
Hoe zult ge daadlijk dan voor God staan?
Ik wist het wel, maar 'k durfde niet
Ik vreesde 't oordeel van de mensen
Daarom ik 't woord van God verliet
En wijst ge op de komst des Heren
En toont ge uit de bijbel aan
Die kan beslist niet meer veraf zijn
Of laat ge 't volk verloren gaan?

Hoe dikwijls waarschuwt ge voor 't slechte
En noemt de zonde bij haar naam?
Of durft ge niet gij kerk des Heren.
Is 't dat ge u voor Gods woord schaam?
En laat ge 't volgen van de Heiland
Aan and'ren over of gaat gij
Ook zelve op dat smalle paadje
Zo zijt ge straks van 't oordeel vrij
Kom nu, bekeer u, kerk nog heden
Treed moedig uit zo zult ge zien
De Heiland is nog steeds dezelfde
Ja heden nog, zoals voordien!

Als de bloemen lieflijk geuren
En het wijde veld dat lacht
Allerwegen duizend kleuren
Doen vergeten zwarte nacht
Als het licht op 't rimp'lend water
flitst als op een glazen bal
Of de zon bij 't zinken neder
Kleuren oproept zonder tal
Als bij't rijzen van de zonne
Nevels hangen over 't woud
Tot ze eind'lijk overwonne
Schoon dat spel voor wie 't aanschouwt
Is het of G' U wilt vermaken
In hetgeen Gijzelve schiep
Of ge speelt met al die zaken
Of de hemel d' aarde riep.

De glanzen van het korenveld
Wanneer de wind erover speelt
Ze hebgen mij alweer verteld
God heeft Zijn schoonheid meegedeeld
Ook aan dit vlakke polderland
Waaraan zo licht voorbij men ziet
Want toen Hij opende Zijn hand
Droop lieflijkheid op dit gebied
En al dit groen en grauwen grijs
Brenge zingend Hem Zijn eerbewijs.

Laat ons van Zijn lichaam eten
Ons verzaden met Zijn Woord
Laat ons alle twist vetgeten
Door Hem daartoe aangespoord

Laat ons van Zijn bloed nu drinken
Sterken ons aan Hemelwijn
In deez' vloed laat ons verdrinken
All' onreinheid en fenijn
Laat ons nu met reine zangen
Gode eren die 't volbracht
Ook voor ons en alle andren
Die 't deed lichten in de nacht!

Kunt gij geen prediker vinden
Die 't Licht daar brengen wil?
Dan neemt Ge wel een kleuter
Die houdt zich gelukkig niet stil
Hij durft daar wel te spreken
Van 't kindje in het hooi
Dat voor ons is geboren
Zo zonder iedre tooi
Voor U is niets te dwaas Heer
Te min, te klein, gering
Gij kunt het al gebruiken
Ja ieder dier en ding
Wij moeten ons wel schamen
Wij grote mensen, wij
De kindren zullen voorgaan
Straks in der zaaiden rij!

Waarom wilt gij niet luisteren
En horen naar Mijn stem,
Verwerpt.gē Mijn zacht fluisteren
Daarom spreek 'k nu met klem
Wanneer gij nog wilt volgen
De wereld en haar lust
Dan wordt gij straks verzwolgen
En komt niet meer tot rust
Dan zal ze u steeds steken
Als dorens in uw zij
En daarmee vergeleken
Is zacht het juk van Mij.

Lente!

't Jonge groen nu uitgebroken
Knoppen overal ontloken
Geuren zoet als honingdauw
Wit en roze geel en blauw
Welk een weelde spreidt ten toon
Lente gij prinses zo schoon
Wie versierde u zo rijk?
Hij de Heer van 't hemelrijk
Strooide kwistig op u neer
Kleuren, geuren Hem zij'd eer

Zomer

Oe glanzen van het korenveld
Wanneer de wind erover speelt
Ze hebben mij alweer verteld
God heeft Zijn schoonheid meegedeeld
Ook aan dit vlakke polderland
Waaraan zo licht voorbij men ziet
Want toen Hij opende Zijn Hand
Droop lieflijkheid op dit gebied
En al dit groen en grauwen grijs
Brengt zingend Hem zijn eerbewijs

De boze heeft hen aangeraakt
Ze vielen in zijn klauw
Ze zijn nog kind'ren Gods voorwaar
Maar liggen aan een touw
Hij speelt met hen als kat en muis
Ze denken 'k ben nu vrij
Maar eensklaps voelen ze het weer
De satan bindt ook mij
Hun broeders, zuster roept de Heer
Bevrijdt hen van die macht
Door bidden, vasten satan wijkt
't Berooft hem van zijn kracht
Zo worden vrij gevangenen
Alleen daardoor en weet
Dat 'k vast en zeker u beloon
Uw werk Ik niet vergeet
't Is alles opgeschreven, kind
Wie toont er liefde hier?
Al zegt men ook met bevend hart
't Is mij onmoog'lijk schier
Want vasten, ach, dat kan ik niet
Ik word zo aak'lig dan
Gedenk het woord van Mij, Mijn kind
Met Mij gij d'alles kan
Ik help u door, Ik geef u moed
Ik ben toch uwe kracht
En 't resultaat zal zijn een mens
Bevrijd van satans macht!

Toen de Heer de dieren schiep
En het al tot leven riep
Heeft gemaakt Hij groot en klein
Groot en grof en teer en fijn
Adam werd het laatst geschapen
God heeft hem toen in doen slapn
Maakte uit zijn rib een vrouw
Opdat die hem helpen zou
Hij gaf namen aan de dieren
Olifanten en ook mieren
Leeuwen, tijgers, herten, apen
God heeft z' allemaal geschapen